

Kázání Svatodušní neděle Růžďka 19. 5. 2024 **Pokřtěni (Duchem svatým)**

Vstup 174 (se sborem zpíváme celou)

Introit: ***I stane se potom: Vyleji svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění. Rovněž na otroky a otrokyně vyleji v oněch dnech svého ducha. (Joel 3, 1-2)***

Píseň 585

Modlitba

Čtení: Matouš 5, 1-12

Křty a confirmace

Píseň 681

Text kázání: Skutky 2,1-17 a 2, 36-43

Milí přátelé, bratři a sestry, milí confirmovaní a pokřtění,

máme dnes jistě mnoho důvodů k radosti a vděčnosti. Věřím ale, že se raduje i celé nebe. Tak jako zde na kůru zpívá pěvecký sbor, tak i na nebeském kůru a před trůnem Božím zástupy andělů zpívají aleluja. A raduje se také Svátá Trojice Boží. Když Pán Ježíš vypráví podobenství o ztracené a pak nalezené ovci, nebo o nejprve ztracené a po náročném hledání nalezené minci, tak tu nebeskou radost potvrzuje slovy, že **je veliká radost před anděly Božími už jen nad jedním jediným hříšníkem, který se obrátí k Bohu**. Stejně tak se v následujícím podobenství raduje otec s marnotratným synem, který se k němu vrátil domů.

Milí pokřtění, milí confirmovaní, radost v nebi je dnes devítinásobná, neboť vás je devět. Bible popisuje, že všichni jsme velicí hříšníci. Tak i vy. **Všichni jsme zbloudili jako ovce bez pastýře**. Ale Pán Ježíš je ten největší Pastýř! On vytahuje z rokle věčné smrti ty, kteří o Jeho záchranu stojí a kteří k Němu volají. A když se Ho pak držíme, tak On nás jako dobrý Pastýř vede. A s Ním jistě nezboudíme. Biblická řeč zní naprosto jasně. **Žít bez Krista, znamená bloudit jako bez cíle a být ztracen, ve světě, ale i pro věčnost. Dát svůj život Kristu ale znamená být nalezen**. Vyznat Ježíše Krista Pánem nad svým životem znamená Jej následovat. Ve slovech, ale také v činech lásky. A důvěřovat Mu jako svému jedinému Spasiteli, znamená být zachráněn pro věčnost. Vás devět jste dnes učinili první důležitý krok na cestě víry. Potvrdili jste svůj křest nebo jste se nechali pokřtít. Tím jste vyznali své odhodlání a svou víru nejen před Bohem, ale také před mnohými svědky, tak jak to Boží slovo požaduje.

Chtěl bych nejen vám, ale i nám ostatním připomenout, že na té cestě následování nejsme sami. Pán Ježíš nám zaslubuje, že **je s námi po všechny dny až do skonání světa**. Jak to ale dělá, když víme, že sedí po pravici Boha Otce? A copak může být na více místech najednou? V lidském těle je to přece nemožné. Nicméně Pán zaslíbil, že **nás nenechá osiřelé**. Že nám dá svého Ducha svatého. Ducha, který není omezený lidským tělem a který je schopen obejmout třeba celou planetu zemi. Je ovšem tady všude? Je v tomto kameni, dřevě, v těle, ve vzduchu? Není. Jak se tedy projevuje? Jak je tedy možné zakoušet tu Boží blízkost? Jak se můžeme my sami otevřít Duchu svatému? Jak můžeme být naplnění Boží blízkostí? Písmo říká, že **Boží láska je vylita do našich srdcí**. Je tomu skutečně tak? Je vylita do každého lidského srdce? Nikoliv! Boží láska, která proměňuje člověka, působí pouze u toho, kdo otevře své srdce Pánu Ježíši Kristu. Takže Duch svatý působí skrze srdce těch, kteří dali své životy Ježíši a kteří se Duchu svatému otevírají. Jak ovšem své srdce otevřít? Mnozí jsme to již dávno udělali, ale opravdu jsme plni Boží lásky? Nejsou mnohdy naše srdce znovu zavřená? Nejsou mnohdy znovu studená jako kámen? Někdy je to zápas na každý den, ale záleží pouze na tobě, jestli se Duchu svatému otevíráš, jestli se necháš vést Jeho jemným, smířlivým a pokojným vedením, anebo jestli dáváš průchod svému hněvu, svému egu, své síle. Jak se tedy otevřít a nechat Boží láskou proměňovat? Jak žít v Boží blízkosti a z ní se radovat?

Myslím, že dobrým návodem je právě Petrovo letniční kázání. On i ostatní učedníci prožívají ve svém nitru, v celé své bytosti právě to naplnění Duchem svatým. Před touto událostí byli učedníci plni strachu a nejistoty, ale nyní se nebojí s odvahou a ve velikém nadšení mluvit o Ježíši Kristu. A to dokonce takovým způsobem, že zástupu Petr neohroženě řekne, „**at' tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem**.“ Petr se nebojí lidem říci, že na nich spočívá velká vina za ukřižování Pána Ježíše. Jak se to stalo, že ten bázlivý Petr i ostatní učedníci najednou hlásají takové věci tak velkému davu? Poslechli totiž Pána Ježíše a čekali na moc z výsosti. Že to bude ale takový **hukot z nebe**, to zřejmě sami nečekali. Byli proměněni a zmocněni Duchem svatým. A to dokonce tak, že mluvili i jinými jazyky, kterým sami nerozuměli. Za to jim ale moc dobře rozuměli lidé jiných národů, kteří o Letnicích přicházeli do Jeruzaléma. Duch

svatý si ale použil ke svému dílu učedníky, aby vydali svědectví o Ježíši. A tak, **když to zástupy slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“** Pokud chceš tedy ve svém životě prožívat Boží blízkost a žít z moci Ducha svatého, pak nejprve potřebuješ být zasažen Božím slovem ve svém srdci. Proto je potřeba stále Božímu slovu naslouchat a nechat se jím proměňovat. Potřebuješ si stále uvědomovat, že i ty jsi velký hříšník. Že i kvůli tobě musel být Pán Ježíš ukřižován. Že to byly i tvé hříchy, které Pána Ježíše přibily na kříž. Lidé v tom zástupu si uvědomovali, že pro svou vinu jsou před Bohem naprosto ztraceni. A proto se se zděšením ptali apoštolů: **„Co máme dělat, bratří?“**

V Petrově odpovědi máme další postup a návod, jak se otevřít daru Ducha svatého. **Petr jim odpověděl: „Obráťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.**

To první slovo je, **obráťte se.** Co to znamená obrátit se? Udělat otočku o 180 stupňů. Je to změna směru. Na místo cesty svévole, tzn. jednání podle své vůle, se obrátit a nechat se vést Bohem a Jeho Slovem. Místo vzdalování se Bohu je třeba se obrátit, Boha hledat a přibližovat se k Němu. Obrátit se z cest, které vedou k smrti na cestu života, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. Odvrátit se od konání zla ke konání dobra. Ovšem ten, který si myslí, že takovou otočku v životě nepotřebuje, protože se vnímá jako slušný člověk, nebo jako lepší, než ostatní, ten zůstává na cestě iluze. Bratři a sestry, nevím, jak vy, ale já znovu a znovu si díky Božímu slovu uvědomuji, že mnohokrát scházím z cesty života. Že znovu spoléhám sám na sebe a znovu se nechávám vést svým egem, svou ctízádností. Uvědomuji si, že se znovu potřebuji obrátit k Bohu a v Něho skládat naděje a nechat se Jím vést. Potřebuji znovu společně s Davidem volat: **Stvoř mi, Bože srdce čisté a Ducha přímého mi dej.** A v tom je šance pro každého z nás. Mnohokrát zakopáváme, mnohokrát něco pokazíme, mnohokrát selžeme. Nemusíme se ale trápit obviňováním, donekonečna si něco vyčítat, zoufat si, být skleslý, užírat se v hořkosti a seblítosti. Kdykoliv máme možnost jít k Ježíši, všechno před Něj složit, vyznat se ze svých vin a trápení. A On nás očistí a dá nám novou šanci i sílu začít znovu. A někdy, když vidíme všechno černě, stačí pohlédnout k nebi. Otevřít své srdce a Duch svatý nám dá novou sílu a novou naději. Nový svěží vítr, pokropí nás živou vodou.

Tím druhým krokem dle Petrova kázání je **přijmout křest ve jménu Ježíše Krista.** Někteří jste tak dnes učinili. Avšak co všechno znamená křest? Je to jen přiznání ke Kristu? Těch významů je mnoho. Je to smlouva, kterou uzavíráme s Bohem. Je to odevzdání svého života Pánu Ježíši, je to doslova umření starému způsobu života a vykročení, nebo takový start, do života nového, do života s Kristem. Ovšem to zásadní se děje v srdci člověka. Je-li jeho rozhodnutí žít s Kristem opravdové. Ze křtu mnozí především nezasvěcení lidé dělají něco magického. Chtějí nechat své malé děti pokřtít jen proto, aby byli ochráněni před smrtí. Avšak důležité je nakonec osobní rozhodnutí každého jedince. Anebo si někdo řekne, čím více vody, tím lépe. Anebo třeba voda z Jordánu, anebo se nechat pokřtít přímo v Jordánu. Myslíte si ale, milí přátelé, že když byste se nechali pokřtít třeba právě v Jordánu a byli pod vodou dostatečně dlouho, že se vynoříte proměnění a že už to tak zůstane? Všichni víme, že to tak není. A tak pravý křest je, když zůstáváme ponořeni do Krista a snažíme se umírat svým žádostem a vášním, které nás chtějí vést proti Boží vůli.

A s tím vlastně souvisí to třetí. **Obráťte se, dejte se pokřtít a dostanete dar Ducha svatého.** Když dostanete nějaký dárek a je zabalený, jak poznáte, co je uvnitř? Musíte ho nejprve přijmout a následně rozbalit. Teprve pak si ho můžete užít a radovat se. Mnozí křesťané ovšem dar Ducha svatého ještě vůbec nerozbalili. Jakoby se na něj dívali z dálky a báli se jej otevřít. Anebo si říkají, že pro ně to není. Že je to pro vyvolené. Co ale říká Petr v tom svém kázání? **Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.** Dar Ducha svatého je tady pro každého křesťana. V Něm můžeš prožívat Boží blízkost, jeho hluboký pokoj, Jeho lásku, v Něm můžeš prožívat všechna ta blahoslavenství, která jsme četli v úvodu. To blaze není řečeno, že tomu bude až v nebi. To blaze na srdci můžeš zakoušet už dnes. A pokud ti nejde ten dárek Ducha svatého rozbalit, tak to nedělej svou silou, ale požádej Jeho, aby ti s tím pomohl. A On to udělá. Neboť On dává život. Přijď Duchu svatý a zavěj na místa vyprahlá! Amen. Modlitba píseň 581

Večeře Páně (písně 723, 710, 704) Po večeři Páně píseň 379

Slovo poslání: Římanům 8, 5-10

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 425